

ПРАВИЛО VII.

Какво треба да правиме кога ся караме.

Святый апостоль Павелъ совѣтува ученикъ-тъ си Тимогеа да отбѣгнува разногласія та; кой то обыча распри те и разногласіята е противенъ на Евангеліе то; добро-правіе то го забранява на сѣко мѣсто и въ какво да е со-дружество.

Распря та излиза отъ гордость та, отъ лъжли-ва та мысль сосъ коя то ся мыслятъ че са нѣщо си; има нѣкои си кои то ся противятъ на мысли те на други те, искатъ да влѣзатъ въ распря; тѣзи лудость ни обезчестява и ни прави омразни.

Кога то ся случи да ся караме за нѣкоя истина, треба да го правиме образованно: зашто то уста та на коя то на устни те почива сладость та, дума мудрый-тъ, умножава пріятелите и придобива сѣрце то на неприятели те си.

Гдѣ тоида ся намираме не треба никога да ся при-пираме за своето си мнѣніе, освѣиъ кога то е точно, право и е истинно като го подтвердиме треба да мѣкчиме.

Никакъ не е допростено да запитваме нѣкого или въ разговоръ-тъ или въ распрята.

Не треба да ся срамуваме кога то ни оправятъ нѣкоя погрѣшка.

ПРАВИЛО VIII.

За добри те и злите начини въ приказванѣ то.

Поздравленія та показватъ или нѣкоя полза или нѣкоя случка коя то ся случила нѣкому или нѣкое добро